

man mente, det blev bekvemmere, lettere og mere praktisk ved den Fordeling, som Folketinget vedkendte sig, end ved den Fordeling, der var foreslaaet af Regeringen. Det synes jeg ikke kan siges at være en Forandring paa det hele, da man beholdt Antallet, som dog egentlig er det principielle. Det kan ikke være noget Principspørgsmaal, om man sthyger en Amtsgrænse her eller der, naar det sker af Bequemmelighedshensyn, eller om man afrunder en Kreds eller man flytter et Valgsted til det ene eller det andet Sted, naar det bliver lettere for Vælgerne at komme til det Sted. Jeg mener derfor, hvad jeg alt har udtalt tidligere, da jeg havde Ordet, at det, som Folketinget har villet, er baade det korrekteste og mest praktiske, og jeg vil for mit Vedkommende helst, at man kommer til en Forhandling paa dette Grundlag.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Udtalelser, der ere komne fra forskellige ærede Medlemmers Side; maa det dog være mig tilladt at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Espensen). Naar han i sin Dmtale og Fortolkning af § 32 i Grundloven mente, at der slet ikke stod, at Repræsenteranterne skulde fordeles saaledes, at der kom en Repræsenterant paa hver Kreds med omtrent 16,000 Indbyggere, men enhver, der kunde læse Dansk, maatte vide, at den kunde forstaaes paa den af ham anthede Maade, saa tror jeg, uden i øvrigt at gaa i Rette med det ærede Medlem om det øvrige, at han var noget for stærk i sine Udtalelser ved dermed at ville fratende dem, der havde en fra hans afvigende Opfattelse, at kunne læse Dansk. Thi han vilde dermed komme til at fratende alle, der hidtil have bestæftiget sig med dette Spørgsmaal i Landet, at kunne læse eller forstaa Dansk. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem kan have en fra min afvigende Opfattelse af, hvad der er heldigt i dette Forhold, og jeg har allerede tidligere tilladt mig at nævne, at jeg kunde forstaa den Betragtning, der siger: Vi maa have en Grundlovsændring, selv om jeg for øvrigt ikke deler den. Men jeg kan ikke forstaa dette, at der skulde være en anden Fortolkning af Grundlovens § 32 mulig end den, som hidtil har været gjort gældende her, og man kan vel gerne sige, ogsaa var den gældende, den Gang Bestemmelsen blev indsat i Grundloven. Men dette „omtrent“ som det nu staar, kan have sin Betydning og har haft sin Betydning. Det er allerede fremhævet her i Dag fra anden Side, at dermed havde man villet tage Hensyn til de udstrakte og thyndt befolkede Egne, at de ikke

skulde faa altfor langt til Valgstederne, mens Kredseene godt kunde være noget større, hvor Befolkningen var tæt sammenklumpet. Men det mener jeg rigtignok ikke, kan gælde her, at man kan sige: 27,000 kan svare til „omtrent“ 16,000. Jeg kunde til Dels forstaa en saadan Betragtning, hvis det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds havde gjort den gældende: Vi maa gaa over fra Folketallet til Vælgertallet, derved ville vi komme nærmere til at faa en passende Repræsensation, thi som bekendt er der jo mange Steder, hvor Folketallet bliver noget større, end det i Forhold til Vælgertallet strengt taget burde være. Vi kunde saaledes blot tænke paa de Steder, hvor der er Garnison, der ville de Soldater, der til den Tid ere inde, blive talte med og regnede til Folketallet paa et saadant Sted, og blive ikke regnede med, hvor de høre hjemme, og hvor deres Interesser nærmest skulde varetages. En saadan Betragtning kunde jeg forstaa, selv om jeg ikke deler den, men jeg kan ikke forstaa, naar det ærede Medlem med saa stor Styrke som i Dag gør gældende, at Grundlovens § 32 nødvendigvis kun maa forstaaes paa den Maade, han har tilladt sig at udtale.

Buff: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg vil gøre til den ærede Minister og til det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), der syntes, at vi Landboer ikke kunde lade være at tage Ordet, efter at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Espensen) havde udtalt sig saaledes, at han kunde give det ærede Medlem Anledning til at udtrykke sig saaledes, som han gjorde, og det indrømmer jeg, han var noget berettiget til, men det skal jeg komme ind paa tilsidst. Jeg vilde ønske, at den Mand her i Tinget, som plejer at være vor Ordfører i denne Sag, nemlig vor ærede Formand, havde haaret sig ad som sidst og var kommet ned i Salen og havde været med til at forhandle denne Sag, thi jeg tror, at han bedre end nogen anden vilde være i Stand til at oplyse den ærede Minister om, hvordan det hænger sammen med en af de Undskyldningsgrunde, som den ærede Minister gav for, at han ikke fastholdt sit eget Forslag, og som for øvrigt det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) nu ogsaa kom lidt ind paa, nemlig den, at Folketinget havde omkalfatret det Forslag, som Ministeren kom med, saaledes at de maatte antage, at Regeringen heller ikke kunde komme frem ad den Vej. Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Nyborg sagde, at denne Om-